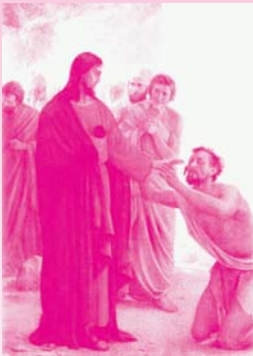

ศุกร 11 มกราคม

เทศกาล
พระคริสตสมภพ

สดด 147:12-14,
15-16, 19-20

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

น้อยคนที่จะยอมช่วยเหลือผู้อื่นจนตนเองต้องเดือดร้อนหรือได้รับความลำบาก ความจริงก็คือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นตัวอย่างของคนจำนวนน้อยนั้นที่รักจนลืมความปลอดภัยของตนเอง การสัมผัสคนโรคเรื้อน ทำให้พระเยซูเจ้าเสี่ยงที่อาจจะติดโรค และเป็นมลทินได้ แต่พระองค์ก็ทรงก้าวข้ามผ่านลักษณะภายนอกเพื่อจะได้เข้าไปสัมผัสใจของเขา ...เพื่อที่จะรัก ไม่จำเป็นต้องแสวงหาความทุกข์ แต่เมื่อมีความทุกข์ นั้นเป็นบททดสอบของความรัก... พระเยซูเจ้าทรงทำให้เราเห็นเป็นตัวอย่างในการรักบุคคลที่ไม่น่ารัก เมื่อพระองค์เห็น “ความทุกข์” ของผู้คน พระองค์ทนไม่ได้ที่จะไม่แสดงความรักต่อเขา

บทอ่านที่ 1

1 ยน 5:5-13

ท่านที่รักทั้งหลาย ใครเล่าจะในโลกได้ ถ้ามิใช่ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้เสด็จมาโดยน้ำและโดยพระโลหิต พระองค์คือพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์มิได้เสด็จมาโดยน้ำเพียงอย่างเดียว แต่เสด็จมาโดยน้ำและโดยพระโลหิต และพระจิตเจ้าทรงเป็นพยานถึงเรื่องนี้ เพราะพระจิตเจ้าทรงเป็นความจริง พยานมีสามอย่าง คือพระจิตเจ้า น้ำและพระโลหิต และพยานทั้งสามอย่างก็ตรงกัน

ถ้าเรายอมรับการเป็นพยานของมนุษย์ การเป็นพยานของพระเจ้านั้นย่อมยิ่งใหญ่กว่า คือการเป็นพยานที่พระเจ้าทรงให้เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ ผู้ใดเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ย่อมมีการเป็นพยานอยู่ในตัวเขาแล้ว แต่ผู้ที่ไม่เชื่อ ย่อมทำให้พระเจ้าเป็นผู้ตรัสคำเท็จ เพราะเขาไม่เชื่อการเป็นพยานซึ่งพระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ การเป็นพยานนี้คือ พระเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์แก่เรา และชีวิตนี้อยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ใดมีพระบุตร ย่อมมีชีวิต และผู้ใดไม่มีพระบุตรของพระเจ้า ย่อมไม่มีชีวิต

ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้งถึงท่านทั้งหลาย ซึ่งเชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านจะได้รู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์

พระวรสาร

ลก 5:12-16

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูเจ้าประทับอยู่ในเมืองหนึ่ง ชายคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อนเต็มตัว เมื่อเห็นพระองค์ ก็กราบพระบาทอ้อนวอนว่า “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย พระองค์ก็ยอมทรงรักษาข้าพเจ้าให้หายได้” พระเยซูเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์สัมผัสเขา ตรัสว่า “เราพอใจ จงหายเถิด”

พระองค์ทรงกำชับเขามิให้บอกผู้ใด แต่ “จงไปแสดงตนแก่สมณะ และถวายเครื่องบูชาตามที่โมเสสกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานแก่คนทั้งหลายว่าท่านหายจากโรคแล้ว”

ข่าวเกี่ยวกับพระองค์กลับกระจายออกไปมากขึ้น ประชาชนจำนวนมากต่างมาฟังพระองค์และรับการรักษาโรค แต่พระองค์เสด็จไปยังที่สงัดและทรงอธิษฐานภาวนา